

Пейо Яворов

Пръстен с опал

Мечтата ти е очарована робиня
на моята душа, която те зове;
ще дойдеш ти накрай световната пустиня,
отсам преградни бездни, върхове.

Кристално чиста, като висините сини,
намериха те спяща жаждаци мечти, –
в съня на твоите шестнадесет години
душа те възжела и похити.

На бездни, върхове, неведоми пространства
мечтата ти лети-прелита в бодър сън –
и чуя аз, в нощта на тъмни окаянства,
спасителния предразсветен звън.

Ще дойдеш ти, заря-невинност всепобедна,
в одеждата на своя ароматен свян
и то ще бъде час на изповед-последна,
сияние в един вълшебен блян.

Душата ми над тебе бисер ще поръси,
че ти ще бъдеш роза, аз ще бъда май.
И ние ще горим унесени в съня си –
и като дим в небето ще намерим край.

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

Набирание: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7120>]